

kujícího úřadu. Proti pouhému prohlášení strany nelze však ve smyslu § 2 zák. o ss dovolávati se ochrany nss-u.

Stížnost byla proto odmítnuta jako nepřipustná.

Č. 4340.

O b e c n í ú ř e d n í c i (S l o v e n s k o) : * O k o l n o s t , ž e m ě š t s k ý ú ř e d n í k n e b y l p o n e c h á n v e s m y s l u § 2 z á k . č . 6 4 / 1 9 1 8 v e s v ě m ú ř a d ě , n e n í d ů v o d e m k o d e p ř e n í p e n s e .

(Nález ze dne 20. ledna 1925 č. 1082).

P r e j u d i k a t u r a : Boh. 3490 adm.

V ě c : Dr. Tibor T. v Nitře (adv. Dr. Viktor Teitz z Prahy) proti župnímu úřadu v Nitře (min. taj. Dr. Vinc. Cserhelyi) o pensijní nároky.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad v pořadu instancí žádost st-le — býv. měšťanosty města Nitry — za vyměření a poukázání pense z důvodu, že slib věrnosti čsl. republice nesložil a složití odepřel, následkem čehož byl rozhodnutím župana nitranského z 30. března 1919 ze služby propuštěn ve smyslu § 2 z á k . z 10. p r o s i n c e 1919 č. 64 Sb., služební poměr s ním naproti městu Nitře byl rozváznán a n e m ů ž e p r o t o v ů č i t o m u t o m ě s t u v í c e u p l a t ň o v a t i n á r o k n a p e n s i , p o n ě v a d ě s t o j í v ů č i n ě m u v p o m ě r u m i m o s l u ž e b n í m .

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost právem brojí proti tomu, že žal. úřad z rozhodnutí župana z 30. března 1919, jímž byl st-l pro nesložení slibu zbaven úřadu měšťanosty, tudíž ze zák. čís. 64/1918 dovozuje, že ztratil nárok na pensi.

Zákon tento neměl jiného účelu, než aby umožnil udržení pořádku, konsolidaci poměrů a řádnou správu na Slovensku. V § 2. vyslovil, že státní, samosprávní a církevní hodnostáři, úředníci a zaměstnanci býv. království uherského se prozatímně ponechávají ve svých úřadech s dosavadními požitky, složí-li slib poslušnosti čsl. republice a uzná-li zmocněnec vlády, že i jinak jsou se své úkoly. Z tohoto předpisu plyne, že vládě bylo uděleno zmocnění vysloviti, že ten neb onen hodnostář, úředník nebo zmocněnec se ve svém úřadě neponechává, že se mu takto zabraňuje další výkon úřadu. Jinou sankci zákon neobsahuje. Nesáhl zejména nijakým způsobem do případných nároků, plynoucích z poměru služebního, zejména nevyslovil ztrátu pensijních nároků, nabytých snad z dosud platných předpisů.

Odůvodnil-li tudíž žal. úřad své zamítavé rozhodnutí jen cit. zákonem, který — jak řečeno — ztrátu pensijních nároků nevyslovuje, pak jest rozhodnutí jeho nezákonné a bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Otázkou, zda st-l má nárok na pensi podle uher. právních norem a podle příslušného pensijního statutu, nemohl se nss v daném případě zabývati, ježto žal. úřad tuto otázku neřešil, vycházeje z mylného názoru, že mohl odepřiti st-li nárok na zaopatřovací požitky již s hlediska zák. čís. 64/1918. Ježto dle hořených úvah ze zákona toho nelze odvoditi ztrátu pensijních nároků st-lových, odpadá pro nss zabývati se námit-

kou stížnosti, že úřad nevzal v úvahu okolnosti, jež st-le přinutily odepřítí slib, neb další námitkou, že st-li nebyl znám zákon číslo 64/1919 a jeho důsledky.

Č. 4341.

Živnostenské právo: * Opatření úřadu I. stolice, jímž bylo povoleno přeložení hostinské koncese do místnosti, pro které trvá po právu jiná stejná koncese, jež však nemůže být provozována, nemůže nadřízený úřad živnost. právem zrušití podle § 146, odst. 4 živnost. řádu.

(Nález ze dne 21. ledna 1925 č. 950).

V ě c: František B. v Brně proti ministerstvu obchodu o koncesi hostinskou a výčepnickou.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem měst. rady v Brně z 3. srpna 1922 bylo vzato na vědomí oznámení Růženy P., majitelky koncese hostinské v Brně, . . . ul. č. 115, že bude tuto hostinskou koncesi, vykonávanou st-lem jako náměstkem, vykonávati osobně, a dalším výměrem z 3. září 1922 oznámení jmenované z 28. srpna 1922, že tuto koncesi prozatím ani osobně vykonávati nebude. Odvolání st-lovo z těchto výměrů podané bylo zamítnuto pořadem instancí výnosem min. obch. z 3. dubna 1923, ježto st-l jako náměstek v živnosti hostinské není legitimován k podání odvolání.

Podáním z 22. září 1922 oznámila Růžena P., že bude opět provozovati svou hostinskou koncesi. Avšak již podáním z 18. srpna 1922 požádala Františka W., která provozovala hostinskou koncesi právem vdovským v Brně, . . . , za přeložení této koncese do domu č. 115 a zároveň za schválení st-le jako nájemce této koncese.

Dle výměru ze 7. října 1922 schválila měst. rada toto přenesení koncese provisorně na půl roku a udělila povolení, aby tato koncese byla vykonávána st-lem jako nájemcem rovněž na dobu půl roku.

Výměrem z 27. října 1922 bylo pak Růženě P. sděleno, že měst. rada nevzala usnesením z 24. října 1922 na vědomí její oznámení, že bude opětně vykonávati svou v klidu se nacházející koncesi, poněvadž v domě č. 115 provozuje od 7. října 1922 hostinskou a výčepní koncesi Františka W. Františkem B. jako nájemcem, takže nelze povolití, aby v témž domě byla provozována další hostinská a výčepní koncese.

Zsp vyhovujíc odvolání Růženy P., zrušila výnosem z 8. června 1923 nař. výměr a nařídila, aby oznámení Růženy P. bylo vzato na vědomí. Současně zrušila zsp z podnětu tohoto odvolání výměr měst. rady ze 7. října 1922, kterým byla udělena koncese Františce W. (správně bylo povoleno přeložení této koncese) z moci úřední pro vadné řízení z těchto důvodů:

»Výměrem měst. rady z 12. července 1913 udělena byla Růženě P. koncese hostinská se stanovištěm v domě 115 v Brně a není tudíž možno vzhledem k povaze živnosti hostinské, a to zejména k vůli policejním